

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/56/ES

2014 m. balandžio 16 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 50 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB ⁽³⁾ nustatytos teisės aktų nustatyta auditą atliekančių asmenų patvirtinimo ir registracijos sąlygos, tiems asmenims taikomos taisyklės dėl nepriklausomumo, objektyvumo ir profesinės etikos, taip pat jų viešosios priežiūros sistema. Tačiau tas taisyklės būtina dar labiau suvienodinti Sąjungos mastu, kad tokiems asmenims taikomi reikalavimai būtų skaidresni ir labiau nuspėjami ir kad vykdydami užduotis tokie asmenys būtų labiau nepriklausomi ir objektyvesni. Taip pat svarbu, kad būtų padidintas minimalus audito standartų, kuriais remiantis atliekami teisės aktų nustatyti auditai, konvergencijos lygis. Be to, siekiant stiprinti investuotojų apsaugą, svarbu griežtinti teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių viešąją priežiūrą, stiprinant Sąjungos viešosios priežiūros institucijų nepriklausomumą ir suteikiant joms tinkamų įgaliojimų, įskaitant tyrimo ir sankcijų taikymo įgaliojimus, kad būtų nustatomi taikytinų taisyklių pažeidimai, nuo jų atgrasoma ir jiems užkertamas kelias teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams ir audito įmonėms teikiant audito paslaugas;
- (2) kadangi viešojo intereso įmonės yra svarbios visuomenei dėl jų vykdomos veiklos masto ir sudėtingumo, reikia padidinti viešojo intereso įmonių finansinių atskaitų audito patikimumą. Todėl Direktyvoje 2006/43/EB nustatytos specialios nuostatos dėl teisės aktų nustatyto viešojo intereso įmonių audito buvo toliau išplėtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 537/2014 ⁽⁴⁾. Šios direktyvos nuostatos dėl teisės aktų nustatyto viešojo intereso įmonių audito turėtų būti taikomos teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams ir audito įmonėms tik tuomet, kai jie atlieka tokių įmonių teisės aktų nustatyta auditą;

⁽¹⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 61.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

⁽⁴⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 537/2014 dėl konkrečių viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatyto audito reikalavimų (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 77).

- (3) pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas bei įsisteigimo laisvė. Būtina sudaryti sąlygas teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems auditoriams arba audito įmonėms plėsti audito paslaugas Sąjungoje sudarant jiems galimybę teikti tokias paslaugas kitoje valstybėje narėje negu valstybė narė, kurioje jie buvo patvirtinti. Leidus teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems auditoriams ir audito įmonėms priimančiojoje valstybėje narėje atlikti teisės aktų nustatytą auditą pagal jų buveinės valstybės suteiktus profesinius vardus, visų pirma būtų atsižvelgta į įmonių grupių, kurios dėl prekybos apimčių didėjimo dėl vidaus rinkos teikiamų galimybių rengia finansines ataskaitas keliose valstybėse narėse ir kurios pagal Sąjungos teisę turi atlikti tų ataskaitų auditą, poreikius. Pašalinus kliūtis teikti teisės aktų nustatyto audito paslaugas valstybėse narėse būtų prisidėta prie Sąjungos audito rinkos integravimo;
- (4) teisės aktų nustatytam auditui atlikti būtina turėti pakankamai įmonių teisės, mokesčių teisės ir socialinės teisės žinių, o tos teisės sritys gali skirtis atskirose valstybėse narėse. Taigi siekiant užtikrinti valstybės narės teritorijoje teikiamų teisės aktų nustatyto audito paslaugų kokybę, tai valstybei narei suteikiama galimybė taikyti kompensavimo priemonę tais atvejais, kai kitoje valstybėje narėje patvirtintas teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius nori būti patvirtintas ir tos valstybės narės teritorijoje, kad galėtų joje įsteigti nuolatinę būstinę. Taikant tokią priemonę turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamo teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus profesinę patirtį. Dėl to atitinkamam teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui neturėtų būti užkrauta neproporcinga našta ir neturėtų būti kliudoma teikti teisės aktų nustatyto audito paslaugas ar padaryti jų teikimą mažiau patraukliu valstybėje narėje, kuri taiko kompensavimo priemonę. Valstybėms narėms turėtų būti leista patvirtinti paraišką teikiančius teisės aktų nustatytą auditą atliekančius auditorius remiantis tinkamumo testu ar adaptacijos laikotarpiu, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/36/EB ⁽¹⁾. Pasibaigus adaptacijos laikotarpiui, teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems auditoriams turėtų būti sudarytos galimybės verstis auditoriaus praktika priimančiojoje valstybėje narėje įvertinus jų turimą profesinę patirtį toje valstybėje narėje;
- (5) nors pagrindinė atsakomybė už finansinės informacijos pateikimą turėtų tekti audituojamų subjektų vadovybei, teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių pareiga yra aktyviai, kaip informacijos naudotojams, laikytis kritiško požiūrio vadovybės atžvilgiu. Todėl, siekiant pagerinti audito kokybę, svarbu, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės laikytųsi didesnio profesinio skepticizmo audituojamo subjekto atžvilgiu. Nepaisant to, kad ankstesnė auditoriaus patirtis rodo, jog audituojamo subjekto vadovybė yra dora ir sąžininga, teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės turėtų pripažinti galimybę, kad dėl sukčiavimo arba klaidos gali būti reikšmingų informacijos iškraipymų;
- (6) atliekant teisės aktų nustatytą auditą, ypač svarbu sustiprinti nepriklausomumą, kaip vieną iš esminių jo elementų. Siekiant padidinti teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių nepriklausomumą nuo audituojamo subjekto atliekant teisės aktų nustatytą auditą, teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė ir bet kuris fizinis asmuo, galintis daryti tiesioginę ar netiesioginę įtaką teisės aktų nustatyto audito rezultatams, turėtų būti nepriklausomas nuo audituojamo subjekto ir neturėtų dalyvauti audituojamo subjekto sprendimų priėmimo procese. Tam, kad išsaugotų tą nepriklausomumą, taip pat yra svarbu, kad jie saugotų duomenis apie visas grėsmes jų nepriklausomumui ir apie taikytas apsaugos priemones toms grėsmėms sumažinti. O jei jų nepriklausomumui kylančios grėsmės yra pernelyg didelės net po to, kai buvo panaudotos apsaugos priemonės toms grėsmėms sumažinti, jie turėtų atsakyti atlikti auditą arba nuo jo susilaikyti;
- (7) teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės, atlikdami audituojamų subjektų teisės aktų nustatytą auditą, turėtų būti nepriklausomi ir turėtų būti vengiama interesų konfliktų. Siekiant įvertinti auditorių ir audito įmonių nepriklausomumą reikia atsižvelgti į tinklo, kuriame auditoriai ir audito įmonės veikia, esmę. Nepriklausomumo reikalavimą jie turėtų atitikti bent jau audito išvados apimamu laikotarpiu, įskaitant tiek audituotinų finansinių ataskaitų apimamą laikotarpį, tiek laikotarpį, per kurį atliekamas teisės aktų nustatytas auditas;
- (8) teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai, audito įmonės ir jų darbuotojai visų pirma turėtų atsisakyti atlikti subjekto teisės aktų nustatytą auditą, jei joje turi verslo arba finansinių interesų, nedalyvauti prekyboje finansinėmis priemonėmis, kurias išleido, garantavo arba kitaip parėmė audituojamas subjektas, išskyrus investicijas pagal diversifikuotas kolektyvinio investavimo schemas. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė turėtų nedalyvauti audituojamo subjekto vidaus sprendimų priėmimo procese. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems auditoriams, audito įmonėms ir jų darbuotojams, kurie tiesiogiai dalyvauja atliekant teisės aktų nustatytą auditą, turėtų būti neleidžiama imtis vadovaujančių pareigų audituojamame subjekte arba pareigų audituojamo subjekto valdyboje, jei po audito nepraėjo atitinkamas laikotarpis;

⁽¹⁾ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

- (9) svarbu, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės gerbtų savo klientų teises į privatumą ir duomenų apsaugą. Todėl jie turėtų laikytis griežtų konfidencialumo ir profesinės paslapties taisyklių, kurios vis dėlto neturėtų kliudyti tinkamai užtikrinti šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 537/2014 vykdymo arba bendradarbiauti su grupės auditoriumi, kai atliekamas konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas ir kai patronuojančioji įmonė yra trečiojoje šalyje, jei laikomasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB ⁽¹⁾. Tačiau pagal tokias taisykles teisės aktų nustatyta auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei neturėtų būti leidžiama bendradarbiauti su trečiųjų šalių institucijomis, kurios nepriklauso Direktyvos 2006/43/EB XI skyriuje numatytiems bendradarbiavimo kanalams. Tos konfidencialumo taisyklės taip pat turėtų būti taikomos bet kuriam teisės aktų nustatyta auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei, kurie nebedalyvauja vykdant konkrečias audito funkcijas;
- (10) tinkama teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių vidaus organizacinė struktūra turėtų padėti užkirsti kelią bet kurioms grėsmėms jų nepriklausomumui. Taigi audito įmonės savininkai arba akcininkai, taip pat jos vadovai neturėtų kištis į teisės aktų nustatyta auditą jokia būdu, galinčiu pakenkti audito įmonės vardu teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus nepriklausomumui ir objektyvumui. Teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės taip pat turėtų įdiegti tinkamą vidaus politiką ir procedūras, skirtas darbuotojams ir kitiems asmenims, kurie jų organizacijose dalyvauja teisės aktų nustatyto audito veikloje, siekdami užtikrinti, kad būtų laikomasi teisės aktuose jiems nustatytų prievolių. Ta politika ir procedūromis visų pirma turėtų būti siekiama užkirsti kelią visoms grėsmėms nepriklausomumui ir jas šalinti bei turėtų užtikrinti teisės aktų nustatyto audito kokybę, sąžiningumą ir kruopštumą. Ta politika ir procedūros turėtų būti proporcingos atsižvelgiant į teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės veiklos mastą ir sudėtingumą;
- (11) atlikus teisės aktų nustatyta auditą parengiama nuomonė, kurioje nurodoma, kad finansinėse ataskaitose pateikiamas tikras ir sąžiningas vaizdas apie audituojamus subjektus vadovaujantis atitinkama finansinės atskaitomybės sistema. Tačiau suinteresuotieji subjektai gali nežinoti apie audito apribojimus dėl, pavyzdžiui, reikšmingumo, atrankos metodų, auditoriaus vaidmens nustatant sukčiavimo atvejus ir vadovybės atsakomybės, todėl gali atsirasti lūkesčių skirtumų. Siekiant tuos skirtumus sumažinti svarbu aiškiau nustatyti teisės aktų nustatyto audito apimtį;
- (12) svarbu užtikrinti, kad Sąjungoje būtų atliekamas aukštos kokybės teisės aktų nustatytas auditas. Todėl visi teisės aktų nustatyti auditai turėtų būti atliekami pagal Komisijos priimtus tarptautinius audito standartus. Kadangi tarptautiniai audito standartai parengti taip, kad tiktų visų dydžių, rūšių ir visų jurisdikcijų subjektams, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į mažųjų įmonių veiklos mastą ir sudėtingumą, vertindamos tarptautinių audito standartų taikymo apimtį. Dėl šiuo atžvilgiu bet kokių valstybės narės priimtų nuostatų arba priemonių neturėtų būti kliudoma teisės aktų nustatyta auditą atliekančiam auditoriui ar audito įmonei atlikti teisės aktų nustatytus auditus, laikantis tarptautinių audito standartų. Valstybėms narėms turėtų būti leista taikyti papildomas nacionalines audito procedūras ar reikalavimus tik tuo atveju, jei jie atsiranda dėl konkrečių nacionalinės teisės reikalavimų, susijusių su metinių arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisės aktų nustatyto audito apimtimi, kai tų reikalavimų nenumato tarptautiniai audito standartai, arba jei dėl to padidėtų metinių arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų patikimumas ir kokybė. Komisija ir toliau turėtų dalyvauti stebint Tarptautinės buhalterijų federacijos (IFAC) rengiamų tarptautinių audito standartų turinį ir jų priėmimo procesą;
- (13) kai atliekamas konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas, svarbu aiškiai apibrėžti teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių, kurie atlieka atskirų atitinkamos grupės subjektų auditą, atsakomybę. Tokiu atveju visa atsakomybė už audito išvadą turėtų tekti grupės auditoriui;
- (14) siekiant padidinti Sąjungoje atliekamų kokybės užtikrinimo peržiūrų patikimumą ir skaidrumą, valstybių narių kokybės užtikrinimo sistemas turėtų tvarkyti valstybių narių paskirtos kompetentingos institucijos, kad būtų užtikrinta teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių viešoji priežiūra. Kokybės užtikrinimo peržiūra siekiama užkirsti kelią galimiems trūkumams, susijusiems su teisės aktų nustatyto audito atlikimo būdu, arba juos pašalinti. Siekiant užtikrinti, kad kokybės užtikrinimo peržiūros būtų pakankamai išsamios, atliktamos tokias peržiūras kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių veiklos apimtį ir sudėtingumą;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (95/46/EB) dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (15) siekiant pagerinti šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 537/2014 reikalavimų laikymąsi ir atsižvelgiant į 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos komunikatą „Sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimas“ turėtų būti sustiprintos kompetentingų institucijų teisės imtis priežiūros priemonių ir nustatyti sankcijas. Turėtų būti numatyta teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams, audito įmonėms ir viešojo intereso įmonėms už nustatytus taisyklių pažeidimus skirti administracines pinigines sankcijas. Kompetentingos institucijos sankcijas ir priemones turėtų taikyti skaidriai. Taikant ir skelbiant sankcijas reikėtų gerbti pagrindines teises, nustatytas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teises į privatų ir šeimos gyvenimą, teisę į asmens duomenų apsaugą ir teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir sąžiningą bylos nagrinėjimą;
- (16) kompetentingos institucijos turėtų galėti skirti administracines pinigines sankcijas, kurios iš tikrųjų būtų atgrasančios, pavyzdžiui, fizinių asmenų atveju sudarytų iki milijono eurų arba didesnę sumą, o juridinių asmenų arba kitų subjektų atveju – sudarytų iki tam tikro bendrų metinių pajamų ankstesniais finansiniais metais procento. Tą tikslą geriau galima pasiekti pinigine sankcija susiejant su pažeidimą padariusio asmens finansine padėtimi. Nedarant poveikio galimybei panaikinti atitinkamo teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės patvirtinimą, turėtų būti numatytos kitos atgrasomojo poveikio sankcijų rūšys. Bet kuriuo atveju valstybės narės, nustatydamos, kokią sankciją reikėtų taikyti, turėtų taikyti visiškai identiškus kriterijus;
- (17) asmenys, informuojantys apie galimus pažeidimus, gali suteikti naujos informacijos kompetentingoms institucijoms, kurios ją vertintų nustatydamos pažeidimus, įskaitant sukčiavimą, ir taikydamos sankcijas už juos. Tačiau asmenis, informuojančius apie galimus pažeidimus, gali stabdyti baimė sulaukti atsakomųjų priemonių arba tam gali būti nepakankamai paskatų. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų įdiegta tinkama tvarka, kuri paskatintų asmenis, informuojančius apie galimus pažeidimus, įspėti apie galimus šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 537/2014 pažeidimus ir apsaugotų juos nuo atsakomųjų veiksmų. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę suteikti jiems paskatų taip elgtis; tačiau asmenys, informuojantys apie galimus pažeidimus, turėtų įgyti teisę į tokias paskatas, jei pateikia naujos informacijos, kurios teisiškai neprivalo pranešti, ir jei pagal tokią informaciją pritaikomos sankcijos už šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 537/2014 pažeidimą. Kita vertus, valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad jų įdiegtose informavimo apie galimus pažeidimus schemose būtų nustatyti mechanizmai, kuriais būtų suteikiama tinkama asmenų, apie kuriuos pranešama, apsauga, visų pirma jų teisės į asmens duomenų apsaugą, ir procedūros, skirtos užtikrinti jų teisę į gynybą ir teisę būti išklausytiems prieš priimant sprendimą dėl jų, taip pat teisė imtis veiksmingų teisių gynimo priemonių teisme prieš tokį sprendimą. Nustatytais mechanizmais taip pat turėtų būti suteikiama tinkama asmenų, informuojančių apie galimus pažeidimus, apsauga ir ji turėtų būti susijusi ne vien tik su teise į asmens duomenų apsaugą, bet ir užtikrinama, kad jie netaptų atsakomųjų veiksmų aukomis;
- (18) teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių viešojo priežiūra apima teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių patvirtinimą ir registraciją, profesinės etikos ir audito įmonės vidaus kokybės kontrolės standartų priėmimą, tęstinį mokymą, taip pat kokybės užtikrinimo, tyrimo ir sankcijų taikymo teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams ir audito įmonėms sistemas. Siekiant padidinti auditorių priežiūros skaidrumą ir užtikrinti didesnę atskaitomybę, kiekviena valstybė narė turėtų paskirti vieną instituciją, atsakingą už teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių viešąją priežiūrą. Tokių viešosios priežiūros institucijų nepriklausomumas nuo audito profesijos yra pagrindinė būtina sąlyga siekiant teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių viešosios priežiūros sistemos vientisumo, veiksmingumo ir sklandaus veikimo. Todėl viešosios priežiūros institucijų valdymą turėtų vykdyti nepraktikuojantys asmenys ir valstybės narės turėtų parengti nepriklausomas ir skaidrias tokių nepraktikuojančių asmenų atrankos procedūras;
- (19) valstybės narės turėtų galėti daryti reikalavimų, taikomų audito paslaugoms, kai šios teikiamos kooperatyvams ir taupomiesiems bankams, išimtis;
- (20) valstybės narės turėtų turėti galimybę deleguoti kompetentingoms institucijoms arba leisti toms kompetentingoms institucijoms deleguoti užduotis kitoms įstatymais įgaliotoms arba paskirtoms institucijoms ar įstaigoms. Tokiam užduočių delegavimui turėtų būti taikomos tam tikros sąlygos, o galutinė atsakomybė už priežiūrą turėtų tekti atitinkamai kompetentingai institucijai;

- (21) viešosios priežiūros institucijoms turėtų būti suteikta pakankamai galių, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo užduotis. Be to, joms turėtų būti suteikta pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių, kad galėtų atlikti savo užduotis;
- (22) tam, kad tarpvalstybinę veiklą vykdančios arba tinklui priklausantys teisės aktų nustatyta audita atliekantys auditoriai ir audito įmonės būtų tinkamai prižiūrimi, reikia, kad valstybių narių viešosios priežiūros institucijos keistųsi informacija. Stiekiant užtikrinti informacijos, kuria gali būti keičiamasi, konfidencialumą, valstybės narės įpareigojimą saugoti profesinę paslaptį turėtų taikyti ne tik viešosios priežiūros institucijų darbuotojams, bet ir visiems asmenims, kuriems viešosios priežiūros institucijos galėjo perduoti savo užduotis;
- (23) jei esama tinkamų prižasčių veikti, audituojamų įmonių akcininkai, kiti organai, kai tai nustato nacionalinė teisė arba už teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos arba, kai numatyta nacionalinėje teisėje, už viešojo intereso įmonės priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę kreiptis į nacionalinį teismą dėl sprendimo atleisti teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių;
- (24) audito komitetai arba lygiavertės funkcijas vykdančios viešojo intereso įmonės organai atlieka lemiamą vaidmenį užtikrinant aukštą teisės aktų nustatyto audito kokybę. Ypač svarbu stiprinti audito komiteto nepriklausomumą ir techninę kompetenciją ir tuo tikslu reikalauti, kad dauguma jo narių būtų nepriklausomi ir bent vienas komiteto narys būtų kompetentingas audito ir (arba) apskaitos klausimais. 2005 m. vasario 15 d. Komisijos rekomendacijoje dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, nevykdomųjų direktorių arba stebėtojų tarybos narių vaidmens ir dėl (stebėtojų) tarybos komitetų ⁽¹⁾ nurodoma, kaip turėtų būti sudaromas audito komitetas ir kaip jis turėtų veikti. Tačiau atsižvelgiant į įmonių, kurių rinkos kapitalizacija yra mažesnė, mažųjų ir vidutinių viešojo intereso įmonių valdybų veiklos mastą, būtų tikslinga, jei įmonių audito komitetui arba lygiavertės funkcijas audituojamame subjekte vykdančiam organui pavestas funkcijas galėtų vykdyti administracinis ar priežiūros organas kaip visuma. Viešojo intereso įmonės, kurios yra kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektai (KIPVPS) arba alternatyvaus investavimo fondai, taip pat turėtų būti atleistos nuo prievolės sudaryti audito komitetą. Suteikiant šią išimtį atsižvelgiama į tai, kad tais atvejais, kai tie fondai veikia vien turto sutelkimo tikslais, audito komitetą sudaryti nėra tikslinga. KIPVPS ir alternatyvaus investavimo fondai, taip pat jų valdymo bendrovės veikia griežtai apibrėžtoje reglamentuojamoje aplinkoje ir joms taikomi specialūs valdymo mechanizmai, pavyzdžiui, jų depozitoriumo vykdoma kontrolė;
- (25) Smulkiojo verslo akte, kuris buvo patvirtintas Komisijos 2008 m. birželio 25 d. komunikatu „Pirmiausia galvok apie mažą – smulkiojo verslo aktas Europai“ ir peržiūrėtas Komisijos 2011 m. vasario 23 d. komunikatu „Smulkiojo verslo akto Europai peržiūra“, pripažįstamas mažųjų ir vidutinių įmonių Sąjungos ekonomikoje atliekamas esminis vaidmuo, siekiama gerinti bendrą požiūrį į verslumą ir principą „Visų pirma galvokime apie mažuosius“ įtvirtinti politikos formavimo srityje. 2010 m. kovo mėn. priimtoje strategijoje „Europa 2020“ taip pat raginama kurti geresnę verslo aplinką, visų pirma mažosioms bei vidutinėms įmonėms, ir mažinti Sąjungoje verslo sandorių sąnaudas. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽²⁾ 34 straipsnį nereikalaujama, kad būtų atliekamas mažųjų įmonių finansinių atskaitų auditas;
- (26) siekiant apsaugoti atitinkamų šalių teises valstybių narių kompetentingoms institucijoms bendradarbiaujant su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, kai bendradarbiavimas apima keitimąsi audito darbo dokumentais ar kitais svarbiais dokumentais, reikalingais vertinant atlikto audito kokybę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų kompetentingų institucijų sudarytuose darbo susitarimuose, kuriais grindžiamas toks keitimasis dokumentais, numatyta pakankamai apsaugos priemonių, kad būtų apsaugotas verslo slaptumas ir komerciniai interesai, įskaitant audituojamų subjektų pramoninės ir intelektinės nuosavybės teises. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tais susitarimais būtų laikomasi Direktyvos 95/46/EB nuostatų ir kad jie būtų su jomis suderinami;

⁽¹⁾ OL L 52, 2005 2 25, p. 51.

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių atskaitų, konsoliduotųjų finansinių atskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- (27) Direktyvos 2006/43/EB 45 straipsnio 1 dalyje nustatyta 50 000 EUR ribinė suma suderinta su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB ⁽¹⁾, 3 straipsnio 2 dalies c ir d punktais. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/73/ES ⁽²⁾ 1 straipsnio 3 dalimi Direktyvoje 2003/71/EB nustatyta ribinė suma padidinta iki 100 000 EUR. Todėl reikėtų atitinkamai pakoreguoti Direktyvos 2006/43/EB 45 straipsnio 1 dalyje nustatytą ribinę sumą;
- (28) siekiant užtikrinti visapusišką naujos SESV numatytos teisinės sistemos veikimą, Europos bendrijos steigimo sutarties 202 straipsnyje numatytus įgyvendinimo įgaliojimus būtina suderinti su atitinkamomis SESV 290 ir 291 straipsnių nuostatomis ir juos pakeisti;
- (29) Komisijos deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų priėmimo procedūrų suderinimas su SESV, ypač su jos 290 ir 291 straipsniais, turėtų būti atliekamas atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį. Siekiant atsižvelgti į audito praktikos ir auditoriaus profesijos pokyčius ir palengvinti teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių priežiūrą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus. Auditorių priežiūros srityje deleguotieji aktai reikalingi tam, kad būtų nustatytos valstybių narių kompetentingų institucijų ir trečiųjų šalių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo sąlygų procedūros. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (30) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas įgyvendinant pareiškimus dėl trečiosios šalies auditorių priežiūros sistemos lygiavertiškumo arba trečiosios šalies kompetentingos institucijos tinkamumo, kiek tai susiję su atskiromis trečiosiomis šalimis arba atskiromis trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾;
- (31) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. stiprinti investuotojų pasitikėjimą įmonių skelbiamų finansinių ataskaitų tikrumu ir teisingumu, toliau gerinant Sąjungoje atliekamų teisės aktų nustatytą auditų kokybę, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (32) todėl Direktyva 2006/43/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (33) buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽⁴⁾ 28 straipsnio 2 dalį, ir jis pateikė nuomonę 2012 m. balandžio 23 d. ⁽⁵⁾;
- (34) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą ⁽⁶⁾ dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių tarpusavio ryšys. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūdomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/73/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūdomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir Direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo (OL L 327, 2010 12 11, p. 1).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽⁴⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽⁵⁾ OL C 336, 2012 11 6, p. 4.

⁽⁶⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/43/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Šios direktyvos 29 straipsnis netaikomas atliekant viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatytą metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditą, nebent Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 537/2014 (*) nurodyta kitaip.

(*) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 537/2014 dėl konkrečių viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatyto audito reikalavimų (OL L 158, 2014 5 27, p. 77).“

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punktą pakeičiamas taip:

„1. teisės aktų nustatytas auditas – metinių finansinių ataskaitų ar konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas, jei:

a) jį reikalaujama atlikti pagal Sąjungos teisę;

b) jį reikalaujama atlikti pagal nacionalinę teisę mažųjų įmonių atveju;

c) jis atliekamas savanoriškai paprašius mažosioms įmonėms, kuris atitinka nacionalinius teisinius reikalavimus, lygiaverčius b punkte nurodytiems auditui keliamiems reikalavimams, kai nacionalinės teisės aktuose tokie auditai apibrėžiami kaip teisės aktų nustatyti auditai;“;

b) 4 punktą pakeičiamas taip:

„4. trečiosios šalies audito subjektas – subjektas, kuris, nepriklausomai nuo jo teisinės formos, atlieka trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės metinių finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditą, išskyrus subjektą, kuris, jį patvirtinus pagal 3 straipsnį, yra registruotas kaip audito įmonė bet kurioje valstybėje narėje;“;

c) 5 punktą pakeičiamas taip:

„5. trečiosios šalies auditorius – fizinis asmuo, kuris atlieka trečiojoje šalyje įsteigtos bendrovės metinių finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditą, išskyrus asmenį, kuris, jį patvirtinus pagal 3 ir 44 straipsnius, yra registruotas kaip teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius bet kurioje valstybėje narėje;“;

d) 10 punktą pakeičiamas taip:

„10. kompetentingos institucijos – įstatymu paskirtos institucijos, atsakingos už teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių arba konkrečių jų veiklos aspektų reguliavimą ir (arba) priežiūrą; „kompetentinga institucija“ konkrečiame straipsnyje reiškia nuorodą į instituciją, atsakingą už tame straipsnyje nurodytų funkcijų vykdymą;“;

e) 11 punktą išbraukiamas;

f) 13 punktą pakeičiamas taip:

„13. viešojo intereso įmonės – tai:

a) valstybės narės teisės reguliuojamos įmonės, kurių perleidžiamais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti bet kurios kitos valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte;

b) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES (**) 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte, išskyrus tos direktyvos 2 straipsnyje nurodytas įstaigas;

c) draudimo įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 91/674/EEB 2 straipsnio 1 dalyje, arba

d) įmonės, kurias valstybės narės priskiria viešojo intereso įmonėms, pavyzdžiui, įmonės, kurios yra labai svarbios visuomenei dėl jų verslo pobūdžio, dydžio arba jų darbuotojų skaičiaus.

(**) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).“;

g) 15 punktas pakeičiamas taip:

„15. nepraktikuojantis asmuo – bet kuris fizinis asmuo, kuris per savo dalyvavimą viešosios priežiūros sistemos valdyme ir trejų metų laikotarpį, einantį iškart prieš tokį dalyvavimą, neatliko teisės aktų nustatyto audito, neturėjo balsavimo teisių audito įmonėje, nebuvo audito įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo narys ir nedirbo arba kitaip nebuvo susijęs su jokia audito įmone;“;

h) papildoma šiais 17–20 punktais:

„17. vidutinės įmonės – tai įmonės, nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES (*) 1 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnio 3 dalyje;

18. mažosios įmonės – tai įmonės, nurodytos Direktyvos 2013/34/ES 1 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnio 2 dalyje;

19. buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė yra patvirtinti pagal 3 straipsnio 1 dalį;

20. priimančioji valstybė narė – tai valstybė narė, kurioje teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius, patvirtintas savo buveinės valstybėje narėje, taip pat nori būti patvirtintas pagal 14 straipsnį, arba valstybė narė, kurioje audito įmonė, patvirtinta savo buveinės valstybėje narėje, nori būti įregistruota arba yra registruota pagal 3a straipsnį.

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).“

3. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Kiekviena valstybė narė skiria kompetentingą instituciją, kaip instituciją, atsakingą už teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių patvirtinimą.“;

ii) antra pastraipa išbraukiama;

b) 4 dalies pirmos pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) dauguma balsavimo teisių subjekte turi priklausyti audito įmonėms, kurios yra patvirtintos bet kurioje valstybėje narėje, arba fiziniams asmenims, kurie atitinka bent 4 ir 6–12 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Valstybės narės gali nustatyti, kad tokie fiziniai asmenys taip pat turi būti patvirtinti kitoje valstybėje narėje. Kooperatyvų, taupomųjų bankų ar panašių subjektų, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 45 straipsnyje, kooperatyvo, taupomojo banko ar panašaus subjekto, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 45 straipsnyje, patronuojamosios įmonės ar teisių perėmėjos, teisės aktų nustatytam auditui atlikti valstybės narės gali nustatyti kitas konkrečias nuostatas dėl balsavimo teisių.“;

4. Įterpiamas šis straipsnis:

„3a straipsnis

Audito įmonių pripažinimas

1. Nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies, audito įmonė, kuri yra patvirtinta vienoje valstybėje narėje, turi teisę atlikti teisės aktų nustatytus auditus kitoje valstybėje narėje, jeigu pagrindinis audito partneris, kuris atlieka teisės aktų nustatytą auditą audito įmonės vardu priimančiojoje valstybėje narėje atitinka 3 straipsnio 4 dalies a punkto reikalavimus.

2. Audito įmonė, kuri nori atlikti teisės aktų nustatytus auditus kitoje valstybėje narėje nei jos buveinės valstybė narė, registruojasi priimančiosios valstybės narės kompetentingoje institucijoje pagal 15 ir 17 straipsnius.

3. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija įregistruoja audito įmonę, jei ji įsitikina, kad audito įmonė yra registruota buveinės valstybės narės kompetentingoje institucijoje. Jei priimančioji valstybė narė ketina pasitikėti pažymėjimu, patvirtinančiu audito įmonės registraciją buveinės valstybėje narėje, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali reikalauti, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas nebūtų išduotas anksčiau nei prieš tris mėnesius. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją apie audito įmonės registraciją.“

5. 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei dėl bet kurios priežasties teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus ar audito įmonės patvirtinimas yra panaikinamas, buveinės valstybės narės, kurioje patvirtinimas panaikinamas, kompetentinga institucija praneša apie tą faktą ir panaikinimo priežastis priimančiųjų valstybių narių, kuriose teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė yra taip pat registruoti pagal 3a straipsnį, 16 straipsnio 1 dalies c punktą ir 17 straipsnio 1 dalies i punktą, atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.“

6. 6 straipsnis papildomas šia dalimi:

„32 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje siekdamos šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų konvergencijos. Taip bendradarbiaudamos tos kompetentingos institucijos atsižvelgia į audito ir auditoriaus profesijos pokyčius, visų pirma į jau pasiektą profesijos konvergenciją. Jos bendradarbiauja su Europos audito priežiūros įstaigų komitetu (CEAOB) ir Reglamento (ES) Nr. 537/2014 20 straipsnyje nurodytomis kompetentingomis institucijomis tiek, kiek tokia konvergencija susijusi su viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatyto auditu.“

7. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies i punktas pakeičiamas taip:

„i) tarptautiniai audito standartai, kaip nurodyta 26 straipsnyje;“;

b) 3 dalis išbraukiama.

8. 10 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant užtikrinti gebėjimą teorines žinias taikyti praktikoje, įtraukiant tokį testą į egzaminą, besimokantysis turi baigti mažiausiai trejų metų trukmės praktinius mokymus, *inter alia*, metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų arba panašių finansinių ataskaitų audito srityje. Mažiausiai du trečdaliai tokių praktinių mokymų atliekama vadovaujant bet kurioje valstybėje narėje patvirtintam teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei.“

9. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Tęstinis mokymas

Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai privalėtų dalyvauti atitinkamose tęstinio mokymo programose ir taip palaikytų pakankamai aukštą teorinių žinių, profesinių įgūdžių ir etikos lygį, o nesilaikantiems tęstinio mokymo reikalavimų būtų taikomos atitinkamos 30 straipsnyje nurodytos sankcijos.“

10. 14 straipsnis pakeičiamas taip:

„14 straipsnis

Teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių iš kitos valstybės narės patvirtinimas

1. Kompetentingos institucijos nustato teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių, kurie yra patvirtinti kitose valstybėse narėse, patvirtinimo tvarką. Ta tvarka neviršija reikalavimo baigti adaptacijos laikotarpį, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB (*) 3 straipsnio 1 dalies g punkte, arba išlaikyti tinkamumo testą, kaip apibrėžta tos nuostatos h punkte.

2. Priimančioji valstybė narė sprendžia, ar patvirtinimo siekiančiam pareiškėjui taikomas adaptacijos laikotarpis, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies g punkte, ar tinkamumo testas, kaip apibrėžta tos nuostatos h punkte.

Adaptacijos laikotarpis neturi viršyti trejų metų ir turi būti atliekamas pareiškėjo vertinimas.

Tinkamumo testas vykdomas viena iš kalbų, leidžiamų vartoti pagal priimančiosios valstybės narės priimtas kalbų vartojimo taisykles. Tikrinamos tik teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus žinios apie priimančiosios valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, kiek jie gali būti svarbūs atliekant teisės aktų nustatyta auditą.

3. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja CEAOB sistemoje siekdamos adaptacijos laikotarpio ir tinkamumo testo reikalavimų konvergencijos. Jos užtikrina, kad reikalavimai būtų skaidresni ir labiau nuspėjami. Jos bendradarbiauja su CEAOB ir Reglamento (ES) Nr. 537/2014 20 straipsnyje nurodytomis kompetentingomis institucijomis tiek, kiek tokia konvergencija susijusi su viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatytais auditais.

(*) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).“

11. 15 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės būtų įtraukti į viešąjį registrą, kaip nurodyta 16 ir 17 straipsniuose. Išskirtinėmis aplinkybėmis valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnyje ir 16 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl informacijos atskleidimo tik tiek, kiek tai yra būtina siekiant sumažinti gresiančią ir reikšmingą grėsmę bet kurio asmens asmeniniam saugumui.“

12. 17 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„j) kai tinkama, nurodoma, ar audito įmonė yra registruota pagal 3a straipsnio 3 dalį.“

13. 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Profesinė etika ir skepticizmas“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, atlikdami teisės aktų nustatyta auditą, per visą auditą laikytųsi profesinio skepticizmo principo, ir pripažintų, kad informacijoje gali būti reikšmingų iškraipymų dėl faktų arba elgesio, rodančių, kad padaryta pažeidimų, įskaitant sukčiavimą ir klaidas, nepaisydamas to, kad ankstesnė teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės patirtis rodo, jog audituojamo subjekto vadovybė ir už įmonės valdymą atsakingi asmenys buvo dori ir sąžiningi.

Teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė laikosi profesinio skepticizmo principo, ypač tada, kai tikrina vadovybės prognozes dėl tikrosios vertės, turto vertės sumažėjimo, atidėjinių ir būsimų pinigų srautų, kurios svarbios įmonės galimybei tęsti veiklą.

Šiame straipsnyje „profesinis skepticizmas“ – tai požiūris, kurio laikantis abejojama, atsargiai vertinamos sąlygos, galinčios rodyti, kad informacija gali būti reikšmingai iškraipyta dėl klaidų arba dėl sukčiavimo, ir kritiškai vertinami audito įrodymai.“

14. 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad atlikdamas teisės aktų nustatytą auditą teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė ir bet kuris fizinis asmuo, galintis daryti tiesioginį ar netiesioginį poveikį teisės aktų nustatyto audito rezultatams, nebūtų priklausomi nuo audituojamo subjekto ir nedalyvautų audituojamam subjektui priimant sprendimus.

Jie turi būti nepriklausomi bent jau laikotarpiu, kurį apima audituotinos finansinės ataskaitos, ir laikotarpiu, kurį atliekamas teisės aktų nustatytas auditas.

Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė imtųsi visų pagrįstų priemonių, kuriomis užtikrintų, kad atliekant teisės aktų nustatytą auditą, jų nepriklausomumo nepaveiktų jokie esami arba galimi interesų konfliktai, verslo arba kiti tiesioginiai ar netiesioginiai santykiai, kurie apima teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių arba audito įmonę, atliekančius teisės aktų nustatytą auditą ir, atitinkamais atvejais, jų tinklą, vadovus, auditorius, darbuotojus, bet kuriuos kitus fizinius asmenis, kurių paslaugomis gali naudotis arba jas kontroliuoja teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, arba bet kurį kitą tiesiogiai arba netiesiogiai su teisės aktų nustatytą auditą atliekančiu auditoriumi arba audito įmone kontrolės ryšiais susijusį asmenį.

Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius ar audito įmonė neatlieka teisės aktų nustatyto audito, jei esama savikontrolės, savanaudiškų interesų, tarpininkavimo, familiarumo ar bauginimo grėsmės, kuri atsiranda dėl finansinių, asmeninių, verslo, darbo ar kitų ryšių tarp:

- teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus, audito įmonės, jų tinklo ir bet kurio fizinio asmens, galinčio daryti poveikį teisės aktų nustatyto audito rezultatams, ir
- audituojamo subjekto,

kuriuos vertindamas objektyvus, protingas ir informuotas trečiasis asmuo, atsižvelgdamas į taikomas apsaugos priemones, padarytų išvadą, jog kilo pavojus teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus ar audito įmonės nepriklausomumui.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius, audito įmonė, jų pagrindiniai audito partneriai, darbuotojai ir bet kurie kiti fiziniai asmenys, kurių paslaugomis naudojasi arba kurių paslaugas kontroliuoja toks teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė ir kurie tiesiogiai dalyvauja atliekant teisės aktų nustatytą audito veiklą, taip pat su jais artimai susiję asmenys, kaip apibrėžta Komisijos direktyvos 2004/72/EB (*) 1 straipsnio 2 dalyje, atlikdami teisės aktų nustatyto audito veiklą negalėtų turėti ar gauti materialios ir tiesioginės naudos iš jokios finansinės priemonės, kurią išleido, garantuoja arba kitaip remia bet kuris audituojamas subjektas, išskyrus pagal diversifikuoto kolektyvinio investavimo schemas netiesiogiai turimus interesus, įskaitant valdomus fondus, pavyzdžiui, pensijų arba gyvybės draudimo fondus, arba dalyvauti kuriame nors sandoryje dėl bet kurios finansinės priemonės.

(*) 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyva 2004/72/EB, įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB nuostatas dėl priimtos rinkos praktikos, viešai neatskleistos informacijos, susijusios su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, organizacijai priklausantiems asmenų sąrašo sudarymo, pranešimų apie vadovų sandorius ir apie įtartinus sandorius (OL L 162, 2004 4 30, p. 70).“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodyti asmenys arba įmonės nedalyvautų atliekant konkretaus audituojamo subjekto teisės aktų nustatytą auditą arba kitaip nedarytų įtakos šio audito rezultatams, jei jie:

- a) turi audituojamo subjekto finansinių priemonių, išskyrus pagal diversifikuoto kolektyvinio investavimo schemas netiesiogiai turimus interesus;
- b) turi bet kurio su audituojamu subjektu susijusio subjekto finansinių priemonių, kurių turėjimas nuosavybės teise gali sukelti interesų konfliktą arba paprastai gali būti manoma, kad jį sukels, išskyrus pagal diversifikuoto kolektyvinio investavimo schemas netiesiogiai turimus interesus;
- c) 1 dalyje nurodytu laikotarpiu su tuo audituojamu subjektu turėjo darbo, verslo arba kitų ryšių, kurie gali sukelti interesų konfliktą arba paprastai gali būti manoma, kad jį sukels.“;

d) papildoma šiomis dalimis:

„5. 2 dalyje nurodyti asmenys ar įmonės negali tarpininkauti arba priimti piniginių ar nepiniginių dovanų arba paslaugų iš audituojamo subjekto arba bet kurio su audituojamu subjektu susijusio subjekto, išskyrus atvejus, kai objektyvaus, protingo ir informuoto trečiojo asmens nuomone jų vertė būtų nereikšminga arba neesminė.

6. Jei laikotarpiu, kurį apima finansinės ataskaitos, audituojamą subjektą įsigyja kitas subjektas arba jei jis susijungia su kitu subjektu ar įsigyja kitą subjektą, teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė nustato ir įvertina visus esamus ar neseniai buvusius interesus ar santykius – įskaitant visas tam subjektui suteiktas ne audito paslaugas, kurios, atsižvelgiant į taikomas apsaugos priemones, galėtų kelti grėsmę auditoriaus nepriklausomumui ir gebėjimui tęsti teisės aktų nustatyta auditą po faktinės susijungimo ar įsigijimo dienos.

Kiek įmanoma greičiau ir bet kuriuo atveju per tris mėnesius teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė imasi visų veiksmų, kurie gali būti reikalingi bet kokiems dabartiniams interesams ar santykiams, kurie keltų grėsmę jų nepriklausomumui, nutraukti, ir, kai įmanoma, imasi apsaugos priemonių siekiant sumažinti bet kokią grėsmę jų nepriklausomumui, kylančią dėl ankstesnių ir dabartinių interesų ir santykių.“

15. Įterpiamas šis straipsnis:

„22a straipsnis

Buvusių teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių arba teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių arba audito įmonių darbuotojų įdarbinimas audituojamuose subjektuose

1. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba pagrindinis audito partneris, kuris atlieka teisės aktų nustatyta auditą audito įmonės vardu, nepasibaigus vienų metų, o viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatyto audito atveju – dvejų metų laikotarpiui nuo to laiko, kai jis netenka teisės aktų nustatyto auditoriaus arba pagrindinio audito partnerio įgaliojimų, susijusių su audito atlikimu:

- a) neužimtų pagrindinių vadovaujamų pareigų audituojamame subjekte;
- b) kai taikytina, netaptų audituojamo subjekto audito komiteto, o jei tokio komiteto nėra – organo, kuris vykdo audito komiteto funkcijoms prilygstančias funkcijas, nariu;
- c) netaptų nevykdomuoju audituojamo subjekto administracinio arba priežiūros organo nariu.

2. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės darbuotojai ir partneriai, kurie nėra pagrindiniai teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės audito partneriai, taip pat joks kitas fizinis asmuo, kurio paslaugomis toks teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė naudojasi arba kurio paslaugas kontroliuoja, kai tokie darbuotojai, partneriai arba kiti fiziniai asmenys yra asmeniškai patvirtinti kaip teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai, neužimtų jokių I dalies a, b ir c punktuose nurodytų pareigų anksčiau nei praėjus bent vieniems metams nuo to laiko, kai jie tiesiogiai dalyvavo atliekant teisės aktų nustatyta auditą.“

16. Įterpiamas šis straipsnis:

„22b straipsnis

Pasirengimas atlikti teisės aktų nustatyta auditą ir grėsmių nepriklausomumui įvertinimas

Valstybės narės užtikrina, kad prieš sutikdami atlikti arba tęsdami teisės aktų nustatyta auditą teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė įvertintų ir dokumentuotose užfiksuotų:

- ar jie atitinka šios direktyvos 22 straipsnio reikalavimus,
- ar esama grėsmių jų nepriklausomumui ir taikytinų apsaugos priemonių toms grėsmėms sumažinti,

- ar jie turi kompetentingų darbuotojų, laiko ir išteklių, kad tinkamai atliktų teisės aktų nustatytą auditą,
- ar audito įmonės atveju pagrindinis audito partneris valstybėje narėje, kurioje reikalaujama atlikti teisės aktų nustatytą auditą, yra patvirtintas teisės aktų nustatytą auditą atliekančiu auditoriumi.

Valstybės narės gali nustatyti supaprastintus reikalavimus 2 straipsnio 1 punkto b ir c papunkčiuose nurodytų auditų atveju.“

17. 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems auditoriams ar audito įmonėms skirtos konfidencialumo ir profesinės paslapties taisyklės neturi kliudyti vykdyti šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 537/2014 nuostatų;“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pakeičiami kitu teisės aktų nustatytą auditą atliekančiu auditoriumi arba audito įmone, ankstesnis teisės aktų nustatytą auditą atlikęs auditorius arba audito įmonė audito atlikimą perimančiam teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei suteikia visą reikiamą informaciją apie audituojamą subjektą ir paskutinį to subjekto auditą.“;

c) papildoma šia dalimi:

„5. Kai teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė atlieka įmonės, priklausančios grupei, kurios patronuojančioji įmonė yra trečiojoje šalyje, teisės aktų nustatytą auditą, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos konfidencialumo ir profesinės paslapties taisyklės neturi kliudyti teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei perduoti atitinkamų dokumentų apie atliktą audito darbą grupės auditoriui, kuris yra trečiojoje šalyje, jei tie dokumentai yra reikalingi patronuojančiosios įmonės konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditui atlikti.

Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, atliekantys įmonės, trečiojoje šalyje išleidusios vertybinius popierius arba priklausančios grupei, kuri teisės aktų nustatytas konsoliduotąsias finansines ataskaitas rengia trečiojoje šalyje, teisės aktų nustatytą auditą, atitinkamoms trečiųjų šalių kompetentingoms institucijoms gali perduoti audito darbo dokumentus arba kitus turimus su to subjekto auditu susijusius dokumentus tik 47 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Perduodant informaciją trečiojoje šalyje esančiam grupės auditoriui laikomasi Direktyvos 95/46/EB IV skyriaus ir taikomų nacionalinių asmens duomenų apsaugos taisyklių.“

18. Įterpiamas šis straipsnis:

„24a straipsnis

Teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių vidaus organizacinė struktūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė atitiktų šiuos organizacinės struktūros reikalavimus:

- a) audito įmonė įdiegia tinkamą politiką ir procedūras, siekdama užtikrinti, kad jos savininkai ar akcininkai, taip pat šios įmonės arba su ja susijusios įmonės administracinių, valdymo ir priežiūros organų nariai nedalyvautų atliekant teisės aktų nustatytą auditą jokių būdu, kuris galėtų pakenkti audito įmonės vardu teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus nepriklausomumui ir objektyvumui;
- b) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė turi patikimas administracines ir apskaitos procedūras, vidaus kokybės kontrolės mechanizmus, veiksmingas rizikos vertinimo procedūras, veiksmingą informacijos tvarkymo sistemų kontrolės ir apsaugos tvarką.

Tie vidaus kokybės kontrolės mechanizmai sukuriama tam, kad būtų užtikrintas sprendimų ir procedūrų laikymasis visais audito įmonės lygmenimis ar visoje teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus darbo struktūroje;

- c) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė įdiegia tinkamą politiką ir procedūras, siekdamas (-a) užtikrinti, kad jo (jos) darbuotojai ir kiti fiziniai asmenys, kurių paslaugomis jis (ji) naudojasi, kurių paslaugas kontroliuoja arba kurie tiesiogiai dalyvauja atliekant teisės aktų nustatytą auditą, turėtų tinkamų žinių ir patirties paskirtoms pareigoms vykdyti;
- d) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė įdiegia tinkamą politiką ir procedūras, siekdamas (-a) užtikrinti, kad svarbios audito funkcijos nebūtų perkamos iš trečiųjų šalių tokiu būdu, kuris pakenktų teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės vidaus kokybės kontrolei ir kompetentingų institucijų gebėjimui prižiūrėti, kaip teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė laikosi šioje direktyvoje, o kai taikoma – Reglamente (ES) Nr. 537/2014 nustatytų pareigų;
- e) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė įdiegia tinkamą ir veiksmingą organizacinę ir administracinę tvarką, kad užkirstų kelią bet kokiai grėsmei, kuri kyla jų nepriklausomumui, kaip nurodyta 22, 22a ir 22b straipsniuose, tą grėsmę nustatytų, pašalintų arba valdytų ir atskleistų;
- f) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė įdiegia tinkamas teisės aktų nustatyto audito atlikimo, darbuotojų mokymo, jų darbo priežiūros bei peržiūros ir audito bylos sudarymo politiką ir procedūras, kaip nurodyta 24b straipsnio 5 dalyje;
- g) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė įdiegia vidaus kokybės kontrolės sistemą, kad užtikrintų teisės aktų nustatyto audito kokybę.

Kokybės kontrolės sistema apima bent f punkte nurodytą politiką ir procedūras. Audito įmonės atveju atsakomybė už vidaus kokybės kontrolės sistemą tenka asmeniui, kuris atitinka teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui keliamus reikalavimus;

- h) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pasitelkia tinkamas sistemas, išteklius ir procedūras, kad užtikrintų savo vykdomos teisės aktų nustatyto audito veiklos tęstinumą ir reguliarumą;
- i) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė taip pat įdiegia tinkamą ir veiksmingą organizacinę ir administracinę tvarką, skirtą spręsti ir registruoti incidentus, kurie turi arba gali turėti rimtų padarinių jų teisės aktų nustatyto audito veiklos sąžiningumui;
- j) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė taiko tinkamą atlyginimų politiką, įskaitant pelno pasidalijimo politiką, kuria suteikia pakankamai paskatų užtikrinti audito kokybę. Visų pirma pajamų, kurias teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius ar audito įmonė gauna iš audituojamam subjektui teikiamų ne audito paslaugų, suma negali įeiti į jokio asmens, dalyvaujančio atliekant auditą ar galinčio daryti įtaką audito eigai, darbo vertinimą ir atlyginimą;
- k) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė stebi ir vertina pagal šią direktyvą, o kai taikoma – pagal Reglamentą (ES) Nr. 537/2014 įdiegtų savo sistemų, vidaus kokybės kontrolės mechanizmų bei tvarkos tinkamumą ir veiksmingumą ir imasi reikiamų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė visų pirma atlieka metinį g punkte nurodytos savo vidaus kokybės kontrolės sistemos vertinimą. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė saugo dokumentus apie to vertinimo rezultatus ir siūlomas priemones vidaus kokybės kontrolės sistemai pakeisti.

Pirmoje pastraipoje nurodyta politika ir procedūros įforminamos dokumentuose ir paviešinamos teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės darbuotojams.

Valstybės narės gali nustatyti supaprastintus reikalavimus 2 straipsnio 1 punkto b ir c papunkčiuose nurodytų auditų atveju.

Jokios šios dalies d punkte nurodytos iš trečiųjų šalių perkamos audito funkcijos neturi daryti poveikio teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės atsakomybei audituojamo subjekto atžvilgiu.

2. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, vykdydami reikalavimus, susijusius su šio straipsnio 1 dalyje nustatytais pareigomis, atsižvelgia į savo veiklos mastą ir sudėtingumą.

Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė turi sugebėti įrodyti kompetentingai institucijai, kad ši politika ir procedūros, kurios skirtos tokiai atitikčiai užtikrinti, yra tinkamos atsižvelgiant į teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės veiklos mastą ir sudėtingumą.“

19. Įterpiamas šis straipsnis:

„24b straipsnis

Darbo organizavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai teisės aktų nustatytą auditą atlieka audito įmonė, ta audito įmonė paskirtų bent vieną pagrindinį audito partnerį. Audito įmonė pagrindiniam (-iams) audito partneriui (-iams) suteikia pakankamai išteklių ir darbuotojų, turinčių reikiamą kompetenciją ir gebėjimų, kad jis (jie) galėtų tinkamai atlikti savo pareigas.

Audito kokybės užtikrinimas, nepriklausomumas ir kompetencija yra pagrindiniai kriterijai audito įmonei renkant, ką paskirti pagrindiniu (-iais) audito partneriu (-iais).

Pagrindinis (-iai) audito partneris (-iai) aktyviai dalyvauja atliekant teisės aktų nustatytą auditą.

2. Atlikdamas teisės aktų nustatytą auditą, teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius tam skiria pakankamai laiko ir paskirsto pakankamai išteklių, kad tinkamai atliktų savo pareigas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė saugotų duomenis apie bet koki šios direktyvos, o kai taikoma – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 nuostatų pažeidimą. Mažareikšmių pažeidimų atveju valstybės narės gali atleisti teisės aktų nustatytą auditą atliekančius auditorius arba audito įmones nuo šios pareigos. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės taip pat saugo duomenis apie visus dėl to kilusius padarinius, be kita ko, apie priemones, kurių buvo imtasi su tais pažeidimais susijusiems klausimams spręsti ir savo vidaus kokybės kontrolės sistemai pakeisti. Jie parengia metinę ataskaitą, kurioje apžvelgia visas tokias priemones, kurių buvo imtasi, ir paskelbia tą ataskaitą įmonėje.

Kai teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė prašo išorės ekspertų konsultacijos, jis (ji) prašymą ir gautą konsultaciją užfiksuoja dokumentuose.

4. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė saugo duomenis apie klientą. Tokius duomenis apie kiekvieną klientą sudaro ši informacija:

- a) pavadinimas, verslo adresas ir vieta;
- b) audito įmonės atveju – pagrindinio (-ių) audito partnerio (-ių) vardas, pavardė;
- c) už teisės aktų nustatytą auditą nustatytas atlygis ir už kitas paslaugas bet kuriais finansiniais metais nustatytas atlygis.

5. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė sudaro kiekvieno teisės aktų nustatyto audito bylą.

Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė dokumentuose užfiksuoja bent pagal šios direktyvos 22b straipsnio 1 dalį, o kai taikytina – pagal Reglamento (ES) Nr. 537/2014 6–8 straipsnius įrašytus duomenis.

Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė saugo bet kokius kitus duomenis ir dokumentus, kurie turi svarbos pagrindžiant šios direktyvos 28 straipsnyje, o kai taikytina – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 10 ir 11 straipsniuose nurodytą išvadą ir atliekant atitikties šiai direktyvai bei kitiems taikytiniams teisiniams reikalavimams stebėseną.

Audito byla užbaigiama ne vėliau kaip praėjus 60 dienų nuo šios direktyvos 28 straipsnyje, o kai taikytina – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 10 straipsnyje nurodytos audito išvados pasirašymo dienos.

6. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė saugo duomenis apie visus raštu pateiktus skundus dėl teisės aktų nustatyto audito atlikimo.

7. Taikant 3 ir 6 dalis, valstybės narės gali nustatyti supaprastintus reikalavimus 2 straipsnio 1 punkto b ir c papunkčiuose nurodytų auditų atveju.“

20. Įterpiamas šis straipsnis:

„25a straipsnis

Teisės aktų nustatyto audito apimtis

Nedarant poveikio šios direktyvos 28 straipsnyje, o kai taikytina – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 10 ir 11 straipsniuose nurodytiems išvadų ir ataskaitų rengimo reikalavimams, teisės aktų nustatytas auditas negali apimti užtikrinimo dėl audituojamo subjekto gyvybingumo ateityje ar to, kaip veiksmingai ir efektyviai valdymo arba administracinis organas tvarkė ar tvarkys subjekto reikalus.“

21. 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Audito standartai

1. Valstybės narės reikalauja, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės teisės aktų nustatytą auditą atliktų laikydamiesi tarptautinių audito standartų, kuriuos Komisija priima pagal 3 dalį.

Valstybės narės gali taikyti nacionalinius audito standartus, procedūras arba reikalavimus tol, kol Komisija dar nepriėmė tos pačios srities tarptautinių audito standartų.

2. 1 dalyje terminas „tarptautiniai audito standartai“ – tai tarptautiniai audito standartai, 1-asis Tarptautinis kokybės kontrolės standartas (TKKS1) ir kiti Tarptautinės buhalterijų federacijos, pasitelkiant Tarptautinių audito ir užtikrinimo standartų valdybą, parengti susiję standartai tiek, kiek jie susiję su teisės aktų nustatytu auditu.

3. Komisijai pagal 48a straipsnį suteikiami įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti 1 dalyje nurodytus audito praktikos, teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių nepriklausomumo bei vidaus kokybės kontrolės srities tarptautinius audito standartus tų standartų taikymo Sąjungoje tikslais.

Komisija gali priimti tarptautinius audito standartus tik jei:

- a) jie parengti laikantis tinkamos procedūros, viešosios priežiūros ir skaidrumo principų ir yra visuotinai priimti tarptautiniu mastu;
- b) vadovaujantis Direktyvos 2013/34/EB 4 straipsnio 3 dalyje išdėstytais principais, jais prisidedama prie metinių finansinių ataskaitų ar konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aukšto lygio patikimumo ir kokybės;
- c) jais prisidedama prie Sąjungos visuomenės gerovės ir
- d) jais nedaroma jokių šios direktyvos reikalavimų pakeitimų arba nepapildomi jokie jos reikalavimai, išskyrus IV skyriuje bei 27 ir 28 straipsniuose išdėstytus reikalavimus.

4. Nedarant poveikio 1 dalies antrai pastraipai, be Komisijos priimtų tarptautinių audito standartų, valstybės narės gali nustatyti papildomų audito procedūrų arba reikalavimų tik:

- a) jei tos audito procedūros arba reikalavimai yra reikalingi, kad būtų įgyvendinti nacionaliniai teisiniai reikalavimai, susiję su teisės aktų nustatyto audito apimtimi, arba
- b) ta apimtimi, kiek tai būtina siekiant padidinti finansinių ataskaitų patikimumą ir kokybę.

Valstybės narės praneša Komisijai apie audito procedūras ar reikalavimus likus bent trimis mėnesiams iki jų įsigaliojimo, o tarptautinio audito standarto patvirtinimo momentu jau galiojančių reikalavimų atveju – ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo atitinkamo tarptautinio audito standarto patvirtinimo.

5. Tais atvejais, kai valstybė narė reikalauja, kad būtų atliktas teisės aktų nustatytas mažųjų įmonių auditas, ji gali nustatyti, kad 1 dalyje nurodyti audito standartai taikomi proporcingai tų įmonių veiklos mastui ir sudėtingumui. Valstybės narės gali imtis priemonių proporcingam audito standartų taikymui užtikrinti mažųjų įmonių teisės aktų nustatyto audito atveju.“

22. 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Teisės aktų nustatytas konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas

1. Valstybės narės užtikrina, kad atliekant teisės aktų nustatytą įmonių grupės konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditą:

- a) konsoliduotųjų finansinių ataskaitų atveju grupės auditoriui tektų visa atsakomybė už šios direktyvos 28 straipsnyje ir, kai taikytina, – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 10 straipsnyje nurodytą audito išvadą, taip pat, kai taikytina, už to reglamento 11 straipsnyje nurodytą papildomą ataskaitą audito komitetui;
- b) grupės auditorius įvertintų audito darbą, kurį grupės audito tikslais atliko bet kurios trečiosios šalies auditorius (-iai) ar teisės aktų nustatytą auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) ir trečiosios šalies audito subjektas (-ai) arba audito įmonė (-ės), ir dokumentuose užfiksuotų tų auditorių atlikto darbo pobūdį, laiką ir apimtį, taip pat, kai taikytina, grupės auditoriaus pateiktą tų auditorių susijusių audito dokumentų apžvalgą;
- c) grupės audito tikslais grupės auditorius peržiūrėtų trečiosios šalies auditoriaus (-ių) ar teisės aktų nustatytą auditą atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių) ir trečiosios šalies audito subjekto (-ų) arba audito įmonės (-ių) atliktą audito darbą ir tai užfiksuotų dokumentuose.

Grupės auditoriaus saugomi dokumentai turi būti tokie, kad atitinkama kompetentinga institucija galėtų patikrinti grupės auditoriaus darbą.

Taikant šios dalies pirmos pastraipos c punktą, grupės auditorius paprašo atitinkamo trečiosios šalies auditoriaus (-ių), teisės aktų nustatytą auditą atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių), trečiosios šalies audito subjekto (-ų) arba audito įmonės (-ių) sutikimo perduoti atitinkamus dokumentus atliekant konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditą – tai yra grupės auditoriaus pasitikėjimo to (-ų) trečiosios šalies auditoriaus (-ių), teisės aktų nustatytą auditą atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių), trečiosios šalies audito subjekto (-ų) arba audito įmonės (-ių) darbu sąlyga.

2. Jei grupės auditorius negali laikytis 1 dalies pirmos pastraipos c punkto reikalavimų, jis imasi atitinkamų priemonių ir apie tai informuoja atitinkamą kompetentingą instituciją.

Prireikus tokios priemonės apima papildomą atitinkamos patronuojamosios įmonės teisės aktų nustatyto audito darbą; jis gali būti atliekamas tiesiogiai arba perkamas iš trečiųjų šalių.

3. Jei atliekama grupės auditoriaus audito kokybės užtikrinimo peržiūra arba tyrimas dėl teisės aktų nustatyto įmonių grupės konsoliduotųjų finansinių ataskaitų audito, grupės auditorius paprašytas kompetentingai institucijai pateikia visus atitinkamus dokumentus, kuriuos jis turi ir kurie yra susiję su grupės audito tikslais atitinkamo trečiosios šalies auditoriaus (-ių), teisės aktų nustatytą auditą atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių), trečiosios šalies audito subjekto (-ų) arba audito įmonės (-ių) atliktu audito darbu, įskaitant bet kokius grupės auditui svarbius darbo dokumentus.

Kompetentinga institucija gali paprašyti atitinkamų kompetentingų institucijų pagal 36 straipsnį pateikti papildomus dokumentus apie audito darbą, kurį grupės audito tikslais atliko teisės aktų nustatytą auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) arba audito įmonė (-ės).

Kai įmonių grupės patronuojančią įmonę arba dukterinę įmonę tikrina trečiosios šalies auditorius (-iai) ar audito subjektas (-ai), kompetentinga institucija gali paprašyti atitinkamų trečiosios šalies kompetentingų institucijų pateikti papildomus dokumentus apie trečiosios šalies auditoriaus (-ių) arba trečiosios šalies audito subjekto (-ų) atliktą audito darbą pagal 47 straipsnyje nurodytą darbo susitarimą.

Nukrypstant nuo trečios pastraipos, kai įmonių grupės patronuojančios įmonės arba dukterinės įmonės auditą atlieka trečiosios šalies auditorius (-iai) ar audito subjektas (-ai), kurie nėra sudarę 47 straipsnyje nurodyto darbo susitarimo, grupės auditorius paprašytas taip pat atsako už tai, kad būtų tinkamai pateikti papildomi dokumentai apie audito darbą, kurį atliko toks trečiosios šalies auditorius (-iai) ar audito subjektas (-ai), įskaitant grupės auditui svarbius darbo dokumentus. Kad grupės auditorius galėtų pateikti reikiamus dokumentus, jis pasilieka tokių dokumentų kopijas arba susitaria su trečiosios šalies auditoriais ar audito subjektais, kad paprašius jam būtų leista nevaržomai gauti tokius dokumentus, arba imasi bet kurių kitų tinkamų veiksmų. Jei dėl teisinių ar kitų priežasčių audito darbo dokumentų iš trečiosios šalies negalima perduoti grupės auditoriui, dokumentuose, kuriuos pasiliko grupės auditorius, pateikiami įrodymai, jog jis ėmėsi tinkamų procedūrų, kad gautų audito dokumentus, o ne teisinio pobūdžio kliūčių, kylančių dėl trečiosios šalies teisės aktų, atveju – įrodymai, patvirtinantys tokių kliūčių buvimą.“

23. 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Audito išvados rengimas

1. Teisės aktų nustatyta auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) arba audito įmonė (-ės) teisės aktų nustatyto audito rezultatus pateikia audito išvadoje. Išvada parengiama laikantis 26 straipsnyje nurodytų Sąjungos arba atitinkamos valstybės narės priimtų audito standartų reikalavimų.

2. Audito išvada rengiama raštu ir joje:

- a) nurodomas subjektas, kurio teisės aktų nustatytas metinių finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas buvo atliktas; nurodomos metinės finansinės ataskaitos arba konsoliduotosios finansinės ataskaitos, jų data ir laikotarpis, už kurį jos parengtos; taip pat nurodoma finansinės atskaitomybės tvarka, taikyta jas rengiant;
- b) pateikiamas teisės aktų nustatyto audito apimties aprašymas, bent jau nurodant audito standartus, kurių laikantis atliktas teisės aktų nustatytas auditas;
- c) pateikiama audito nuomonė, kuri yra besąlyginė, sąlyginė arba neigiamą ir kuria teisės aktų nustatyta auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) arba audito įmonė (-ės) aiškiai pareiškia:
 - i) ar metinėse finansinėse ataskaitose pateiktas tikras ir teisingas vaizdas pagal atitinkamą finansinės atskaitomybės tvarką ir
 - ii) atitinkamais atvejais, ar metinės finansinės ataskaitos atitinka teisės aktų reikalavimus.

Jei teisės aktų nustatyta auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) ar audito įmonė (-ės) negali pareikšti audito nuomonės, išvadoje pateikiamas atsisakymas pareikšti nuomonę;

- d) nurodomi visi kiti akcentuojami aspektai, į kuriuos teisės aktų nustatyta auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) arba audito įmonė (-ės) atkreipia dėmesį, nors pateikia besąlyginę ataskaitą;
- e) pateikiami Direktyvos 2013/34/ES 34 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyti nuomonė ir pareiškimas, kurie abu grindžiami audito metu atliktu darbu;
- f) pateikiamas pareiškimas dėl visų esminių neaiškumų, susijusių su įvykiais arba sąlygomis, dėl kurių gali kilti didelių abejonių dėl subjekto gebėjimo tęsti veiklą;
- g) nurodoma teisės aktų nustatyta auditą atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių) arba audito įmonės (-ių) įsisteigimo vieta.

Valstybės narės gali nustatyti papildomų su audito išvados turiniu susijusių reikalavimų.

3. Kai teisės aktų nustatyta auditą atliko daugiau nei vienas teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, teisės aktų nustatyta auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) arba audito įmonė (-ės) susitaria dėl teisės aktų nustatyto audito rezultatų ir pateikia bendrą išvadą ir nuomonę. Jei nesutariama, kiekvienas teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pateikia savo nuomonę atskirame audito išvados punkte ir nurodo savo nepritarimo priežastį.

4. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius pasirašo išvadą ir nurodo jos datą. Kai teisės aktų nustatytą auditą atlieka audito įmonė, audito išvadą pasirašo bent tas (tie) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai), kuris (-ie) atlieka teisės aktų nustatytą auditą audito įmonės vardu. Kai auditą vienu metu atliko daugiau kaip vienas teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, audito išvadą pasirašo visi teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba bent tie teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai, kurie atlieka teisės aktų nustatytą auditą kiekvienos audito įmonės vardu. Išimtinėmis aplinkybėmis valstybės narės gali nustatyti, kad tokio (-ių) parašo (-ų) nereikia paskelbti visuomenei, jei toks paskelbimas galėtų kelti neišvengiamą ir reikšmingą grėsmę kurio nors asmens saugumui.

Bet kuriuo atveju dalyvaujančio (-ių) asmens (-ų) vardas (-ai) turi būti žinomas (-i) atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

5. Teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės išvada dėl konsoliduotųjų finansinių ataskaitų turi atitikti 1–4 dalyse nustatytus reikalavimus. Pateikdami išvadą dėl vadovybės pranešimo ir finansinių ataskaitų atitikties, kaip reikalaujama 2 dalies e punkte, teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius ar audito įmonė atsižvelgia į konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą. Kai prie konsoliduotųjų finansinių ataskaitų pridedamos patronuojančiosios įmonės metinės finansinės ataskaitos, teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių arba audito įmonių atlikto audito išvados, kurių reikalaujama pagal šį straipsnį, gali būti sujungiamos.“

24. 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas pakeičiamas taip:

„a) kokybės užtikrinimo sistema organizuojama taip, kad būtų nepriklausoma nuo peržiūrimų teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių ir būtų atliekama jos viešoji priežiūra;“

ii) h punktas pakeičiamas taip:

„h) kokybės užtikrinimo peržiūros atliekamos remiantis rizikos analize, o teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, atliekančių 2 straipsnio 1 punkto a papunktįje nurodytą teisės aktų nustatytą auditą, atveju – bent kas šešerius metus;“

iii) papildoma šiuo punktu:

„k) kokybės užtikrinimo peržiūros turi būti tinkamos ir proporcingos atsižvelgiant į tikrinamos teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės veiklos mastą ir sudėtingumą.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Taikant 1 dalies e punktą, kontrolierių atrankai taikomi bent šie kriterijai:

a) kontrolieriai turi turėti tinkamą profesinį išsilavinimą ir atitinkamos patirties teisės aktų nustatyto audito ir finansinės atskaitomybės srityse bei specialų parengimą atlikti kokybės užtikrinimo peržiūras;

b) asmeniui neleidžiama vykdyti kontrolieriaus funkcijų atliekant teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės kokybės užtikrinimo peržiūrą tol, kol nepraėjo bent treji metai nuo to laiko, kai tas asmuo nustojo būti to teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės partneriu ar darbuotoju arba kitaip susijęs su jais;

c) kontrolieriai patvirtina, kad tarp jų ir teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus ir audito įmonės, kurie bus tikrinami, nėra interesų konfliktų.“

c) papildoma šia dalimi:

„3. Taikant 1 dalies k punktą, valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos, atlikdamos teisės aktų nustatyto mažųjų ir vidutinių įmonių metinių finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų audito kokybės užtikrinimo peržiūras, atsižvelgtų į tai, kad pagal 26 straipsnį priimti audito standartai yra parengti siekiant juos taikyti taip, kad tai būtų proporcinga audituojamo subjekto veiklos mastui ir sudėtingumui.“

25. VII skyrius pakeičiamas taip:

„VII SKYRIUS

TYRIMAS IR SANKCIJOS

30 straipsnis

Tyrimo ir sankcijų sistema

1. Valstybės narės užtikrina, kad yra įdiegtos veiksmingos tyrimo ir sankcijų sistemos, skirtos aptikti ir ištaisyti netinkamą teisės aktų nustatyto audito vykdymą bei užkirsti tam kelią.

2. Nedarant poveikio valstybių narių civilinės atsakomybės režimams, valstybės narės numato veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas teisės aktų nustatyta audita atliekančių auditorių ir audito įmonių atžvilgiu, kai teisės aktų nustatyti auditai nėra atliekami laikantis nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, o kai taikytina – Reglamentą (ES) Nr. 537/2014.

Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų skyrimo už pažeidimus, kuriems jau taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Tuo atveju jos pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

3. Valstybės narės numato, kad priemonės, kurių buvo imtasi, ir sankcijos, paskirtos teisės aktų nustatyta audita atliekantiems auditoriams ir audito įmonėms, būtų tinkamai paskelbtos visuomenei. Sankcijos apima galimybę panaikinti patvirtinimą. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tokioje paskelbtoje informacijoje nebūtų asmens duomenų, kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio a punkte.

4. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. birželio 17 d. praneša Komisijai apie taisykles, nurodytas 2 dalyje. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

30a straipsnis

Igaliojimai taikyti sankcijas

1. Valstybės narės numato, kad šios direktyvos, o kai taikytina – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 nuostatų pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turi įgaliojimus nustatyti ir (arba) taikyti bent šias administracines priemones ir sankcijas:

- a) pranešimą, kuriuo reikalaujama, kad už pažeidimą atsakingas fizinis ar juridinis asmuo nutrauktų pažeidimą ir nebandytų to pažeidimo pakartoti;
- b) viešą kompetentingų institucijų interneto svetainėje skelbiamą pareiškimą, kuriame nurodomas atsakingas asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- c) laikiną draudimą iki trejų metų teisės aktų nustatyta audita atliekančiam auditoriui, audito įmonei arba pagrindiniam audito partneriui atlikti teisės aktų nustatyta audita ir (arba) pasirašyti audito išvadas;
- d) pareiškimą, kad audito išvada neatitinka šios direktyvos 28 straipsnio arba, kai taikytina – Reglamento (ES) Nr. 537/2014 10 straipsnio reikalavimų;
- e) laikiną draudimą iki trejų metų audito įmonės nariui arba viešojo intereso įmonės administracinio arba valdymo organo nariui vykdyti funkcijas audito įmonėse arba viešojo intereso įmonėse;
- f) administracinių piniginių sankcijų fiziniams arba juridiniams asmenims skyrimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų naudotis įgaliojimais taikyti sankcijas pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę bet kuriuo iš šių būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

3. Be 1 dalyje nurodytų sankcijų taikymo įgaliojimų, valstybės narės gali suteikti kompetentingoms institucijoms kitų sankcijų taikymo įgaliojimų.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės gali institucijoms, atliekančioms viešojo intereso įmonių priežiūrą, kai tos institucijos nėra paskirtosios kompetentingos institucijos pagal Reglamento (ES) Nr. 537/2014 20 straipsnio 2 dalį, suteikti įgaliojimus skirti sankcijas už tame reglamente numatytos pareigos teikti išvadas ir ataskaitas pažeidimą.

30b straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas

Nustatydamos taisykles pagal 30 straipsnį valstybės narės reikalauja, kad nustatydamos administracinių sankcijų ir priemonių rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, įskaitant, atitinkamai:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) atsakingo asmens atsakomybės laipsnį;
- c) atsakingo asmens finansinį pajėgumą, pavyzdžiui, kuris nustatomas pagal bendras atsakingos įmonės pajamas arba atsakingo asmens metines pajamas, jei tas asmuo yra fizinis asmuo;
- d) atsakingo asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydžius;
- e) atsakingo asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;
- f) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus.

Kompetentingos institucijos gali atsižvelgti į papildomus veiksnius, jeigu tokie veiksniai yra nustatyti nacionalinėje teisėje.

30c straipsnis

Sankcijų ir priemonių skelbimas

1. Kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje skelbia bent informaciją apie administracines sankcijas, kurios yra skirtos už šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 537/2014 nuostatų pažeidimą ir kurių atžvilgiu pasinaudota visomis teisėmis apskūsti ar tos teisės nustojo galioti, kai tik pagrįstai praktiškai įmanoma, iškart po to, kai apie tą sprendimą informuojamas asmuo, kuriam skirtos sankcijos, įskaitant informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir fizinio arba juridinio asmens, kuriam paskirta sankcija, tapatybę.

Kai valstybės narės leidžia skelbti sankcijas, kurias galima apskūsti, kompetentingos institucijos, kai tik pagrįstai praktiškai įmanoma, savo oficialioje interneto svetainėje taip pat paskelbia informaciją apie skundo nagrinėjimo eigą ir jo rezultatus.

2. Kompetentingos institucijos informaciją apie sankcijas skelbia nuasmenintą ir laikydamosi nacionalinės teisės bet kuriomis iš šių aplinkybių:

- a) jei, sankciją skyrus fiziniam asmeniui, asmens duomenų paskelbimas yra neproporcingas atsižvelgiant į tokio paskelbimo proporcingumo privalomo išankstinio įvertinimo rezultatus;
- b) jei dėl paskelbimo kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam baudžiamajam tyrimui;
- c) jei dėl paskelbimo būtų padaryta neproporcinga žala atitinkamoms institucijoms arba fiziniams asmenims.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet koks informacijos paskelbimas pagal 1 dalį būtų proporcingos trukmės ir ta informacija jų oficialioje interneto svetainėje liktų ne trumpesnį kaip penkerių metų laikotarpį po to, kai buvo pasinaudota visomis teisėmis apskūsti arba tos teisės nustojo galioti.

Skelbiant sankcijas ir priemones, ir bet kurį viešą pareiškimą paisoma pagrindinių teisių, nustatytų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teisės į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisės į asmens duomenų apsaugą. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tokioje paskelbtoje informacijoje arba viešame pareiškime nebūtų asmens duomenų, kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio a punkte.

30d straipsnis

Skundas

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 537/2014 priimtus sprendimus būtų galima apskųsti.

30e straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegti veiksmingi mechanizmai, kuriais būtų skatinama apie šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 537/2014 pažeidimus pranešti kompetentingoms institucijoms.

2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai apima bent jau:

a) specialias pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūras;

b) asmens, kuris praneša apie įtariamus arba faktinius pažeidimus, ir asmens, kuris, kaip įtariama, daro pažeidimą arba kuris yra įtariamas padaręs tą pažeidimą, duomenų apsaugą vadovaujantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytais principais;

c) tinkamas procedūras, kuriomis užtikrinama kaltinamo asmens teisė į gynybą ir teisė būti išklausytam prieš priimant sprendimą dėl jo, taip pat teisė veiksmingai apskųsti teisme dėl jo priimtą sprendimą arba priemonę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad audito įmonės įdiegtų tinkamas procedūras, kad jų darbuotojai įmonės viduje specialiu kanalu galėtų pranešti apie galimus arba faktinius šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 537/2014 pažeidimus.

30f straipsnis

Keitimasis informacija

1. Kompetentingos institucijos CEAOB kasmet pateikia apibendrintą informaciją apie visas administracines priemones ir visas sankcijas, skirtas pagal šį skyrių. CEAOB tą informaciją skelbia metinėje ataskaitoje.

2. Kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša CEAOB apie 30a straipsnio 1 dalies c ir e punktuose nurodytus visų rūšių laikinus draudimus.“

26. 32 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės organizuoja veiksmingą teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių viešosios priežiūros sistemą, grindžiamą 2–7 dalyse išdėstytais principais, ir paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už tokią priežiūrą.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kompetentingos institucijos valdymą vykdo nepraktikuojantys asmenys, gerai nusimanantys srityse, susijusiose su teisės aktų nustatytu auditu. Jie atrenkami laikantis nepriklausomos ir skaidrios paskyrimo procedūros.“

Kompetentinga institucija gali pasamdyti praktikuojančius asmenis konkrečioms užduotims atlikti ir jai taip pat gali padėti ekspertai, kai tai yra itin svarbu jos užduotims tinkamai atlikti. Tokiais atvejais tiek praktikuojantys asmenys, tiek ekspertai negali dalyvauti kompetentingos institucijos sprendimų priėmimo procese.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Kompetentingai institucijai tenka galutinė atsakomybė už toliau išvardytų dalykų priežiūrą:

- a) teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių patvirtinimas bei registracija;
- b) profesinės etikos, audito įmonių vidaus kokybės kontrolės ir audito standartų tvirtinimas, išskyrus atvejus, kai tokius standartus priima ar patvirtina kitos valstybių narių institucijos;
- c) tęstinis mokymas;
- d) kokybės užtikrinimo sistemos;
- e) tyrimų bei administracinės drausminės atsakomybės sistemos.“;

d) įterpiamos šios dalys:

„4a. Valstybės narės paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų šioje direktyvoje numatytoms užduotims atlikti. Valstybės narės paskiria tik vieną kompetentingą instituciją, kuriai tenka galutinė atsakomybė už šiame straipsnyje nurodytas užduotis, išskyrus kooperatyvų, taupomųjų bankų ar panašių subjektų, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 45 straipsnyje, arba kooperatyvo, taupomojo banko ar panašaus subjekto, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 45 straipsnyje, patronuojamosios įmonės ar teisių perėmėjo teisės aktų nustatyto audito tikslu.

Valstybės narės apie savo paskyrimą informuoja Komisiją.

Kompetentingų institucijų darbas organizuojamas taip, kad būtų išvengta interesų konfliktų.

4b. Valstybės narės gali deleguoti arba leisti kompetentingai institucijai deleguoti bet kurias savo užduotis kitoms institucijoms ar įstaigoms, paskirtoms arba kitaip įstatymais įgaliotoms atlikti tokias užduotis.

Deleguojant užduotis konkrečiai nurodoma, kokios užduotys buvo deleguotos ir kokiomis sąlygomis jas reikia vykdyti. Institucijų ar įstaigų darbas organizuojamas taip, kad būtų išvengta interesų konfliktų.

Kai kompetentinga institucija deleguoja užduotis kitoms institucijoms ar įstaigoms, ji gali kiekvienu konkrečiu atveju deleguotuosius įgaliojimus susigrąžinti.“;

e) 5–7 dalys pakeičiamos taip:

„5. Kompetentinga institucija turi teisę, kai būtina, inicijuoti ir atlikti teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių tyrimą bei imtis atitinkamų veiksmų.

Jeigu kompetentinga institucija tam tikroms užduotims atlikti samdo ekspertus, ji užtikrina, kad tarp tų ekspertų ir atitinkamo teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės nebūtų interesų konfliktų. Tokie ekspertai turi atitikti tuos pačius reikalavimus, kokie yra numatyti 29 straipsnio 2 dalies a punkte.

Kompetentingai institucijai suteikiami įgaliojimai, būtini jos užduotims ir pareigoms pagal šią direktyvą atlikti.

6. Kompetentinga institucija veikia skaidriai. Tai apima kasmetinių darbo programų bei veiklos ataskaitų skelbimą.

7. Viešosios priežiūros sistema turi būti tinkamai finansuojama ir turėti pakankamai išteklių inicijuoti ir atlikti tyrimus, kaip nurodyta 5 dalyje. Viešosios priežiūros sistemos finansavimas turi būti užtikrintas ir jam neturi būti daroma jokia teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ar audito įmonių netinkama įtaka.“

27. 34 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, vienoje valstybėje narėje patvirtintai audito įmonei, teikiančiai audito paslaugas kitoje valstybėje narėje pagal 3a straipsnį, taikoma kokybės užtikrinimo peržiūra buveinės valstybėje narėje ir priimančiojoje valstybėje narėje atlikto audito priežiūra.“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Kai atliekamas teisės aktų nustatytas konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas, to teisės aktų nustatyto audito reikalaujanti valstybė narė teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei, atliekantiems patronuojamosios įmonės, įsteigtos kitoje valstybėje narėje, teisės aktų nustatytą auditą, negali nustatyti papildomų su teisės aktų nustatytu auditu susijusių reikalavimų dėl registravimo, kokybės užtikrinimo peržiūros, audito standartų, profesinės etikos ir nepriklausomumo.

3. Tais atvejais, kai atliekamas įmonės, kurios vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje kitos valstybės narės nei ta, kurioje ta įmonė turi savo registruotąją būstinę, rinkoje, auditas, valstybė narė, kurioje prekiaujama vertybiniais popieriais, teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei, atliekantiems tos įmonės metinių finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisės aktų nustatytą auditą, negali nustatyti jokių papildomų su teisės aktų nustatytu auditu susijusių reikalavimų dėl registravimo, kokybės užtikrinimo peržiūros, audito standartų, profesinės etikos ir nepriklausomumo.“;

c) papildoma šia dalimi:

„4. Kai teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė yra registruoti bet kurioje valstybėje narėje pagal patvirtinimą pagal 3 straipsnį ar 44 straipsnį ir kai tas teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė teikia audito išvadas dėl metinių finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, kaip nurodyta 45 straipsnio 1 dalyje, valstybė narė, kurioje yra registruotas teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė, tam teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei taiko savo priežiūros sistemas, savo kokybės užtikrinimo sistemas ir savo tyrimo bei sankcijų sistemas.“

28. 35 straipsnis išbraukiamas.

29. 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už patvirtinimą, registraciją, kokybės užtikrinimą, tikrinimą ir drausmines nuobaudas, kompetentingos institucijos, paskirtos pagal Reglamento (ES) Nr. 537/2014 20 straipsnį ir atitinkamos Europos priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje, kai reikia atlikti atitinkamas pareigas ir užduotis pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 537/2014. Valstybės narės kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir atitinkamoms Europos priežiūros institucijoms. Visų pirma kompetentingos institucijos keičiasi informacija ir bendradarbiauja atliekant tyrimus, susijusius su teisės aktų nustatytą auditą atlikimu.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 2 dalis neturi trukdyti kompetentingoms institucijoms keisti konfidencialia informacija. Informacijai, kuria buvo tokiu būdu pasikeista, taikoma profesinės paslapties saugojimo pareiga, kurios asmenys, dirbantys arba anksčiau dirbę kompetentingose institucijose, privalo laikytis. Profesinės paslapties saugojimo pareiga taip pat taikoma bet kuriam kitam asmeniui, kuriam kompetentingos institucijos perdavė vykdyti užduotis, susijusias su šioje direktyvoje nustatytais tikslais.“;

c) 4 dalis iš dalies keičiama taip:

i) trečios pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) valstybės narės, į kurią kreipiamasi, institucijos jau yra pradėjusios teismo procesą dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų atžvilgiu arba“;

ii) trečios pastraipos c punktas pakeičiamas taip:

„c) valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingos institucijos jau yra priėmusios galutinį sprendimą dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų atžvilgiu.“;

iii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Nedarydamos poveikio įsipareigojimams, kurių jos yra saistomos teismo procese, kompetentingos institucijos arba Europos priežiūros institucijos, kurios gauna informaciją pagal 1 dalį, gali tą informaciją naudoti tik savo užduotims pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 537/2014 atlikti ir administracinio arba teismo proceso, konkrečiai susijusių su tų užduočių atlikimu, atvejais.“;

d) papildoma šia dalimi:

„4a. Valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms pateikti už viešojo intereso įmonių priežiūrą atsakingoms kompetentingoms institucijoms, centriniam bankams, Europos centrinių bankų sistemai ir Europos Centriniam Bankui, kurie veikia kaip pinigų politiką įgyvendinančios institucijos, bei Europos sisteminės rizikos valdybai jų užduotims atlikti reikalingą konfidencialią informaciją. Tokioms institucijoms arba įstaigoms nedraudžiama kompetentingoms institucijoms perduoti informacijos, kurios toms kompetentingoms institucijoms gali reikėti savo užduotims pagal Reglamentą (ES) Nr. 537/2014 atlikti.“;

e) 6 dalies ketvirtos pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

„a) toks tyrimas galėtų daryti neigiamą poveikį prašymą gavusios valstybės narės suverenitetui, saugumui ar viešajai tvarkai arba pažeisti nacionalines saugumo taisykles arba“;

f) 7 dalis išbraukiama.

30. 37 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Bet kokia sutarties nuostata, kuria apribojama audituojamo subjekto visuotinio akcininkų arba narių susirinkimo pasirinkimo galimybė pagal 1 dalį ir leidžiama rinktis tik iš tam tikrų teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ar audito įmonių kategorijų arba sąrašų, siekiant paskirti konkretų teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ar audito įmonę to subjekto teisės aktų nustatytam auditui atlikti, yra draudžiama. Bet kurios esamos tokios nuostatos yra niekinės.“

31. 38 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Viešojo intereso įmonės teisės aktų nustatyto audito atveju valstybės narės užtikrina, kad:

a) akcininkams, kuriems priklauso 5 % arba daugiau balsavimo teisių ar akcinio kapitalo;

b) kitiems audituojamų subjektų organams, jei yra nustatyti nacionalinėje teisėje, arba

c) šios direktyvos 32 straipsnyje nurodytoms arba pagal Reglamento (ES) Nr. 537/2014 20 straipsnio 1 dalį ar, kai nustatyta nacionalinėje teisėje – pagal to reglamento 20 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms

būtų leidžiama kreiptis į nacionalinį teismą su ieškiniu dėl teisės aktų nustatytą auditą atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių) ar audito įmonės (-ių) atleidimo, jeigu tam yra tinkamas pagrindas.“

32. X skyrius pakeičiamas taip:

„X SKYRIUS

AUDITO KOMITETAS

39 straipsnis

Audito komitetas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena viešojo intereso įmonė turėtų audito komitetą. Audito komitetas yra arba atskiras komitetas, arba audituojamo subjekto administracinis arba priežiūros organas. Audito komitetas sudaromas iš audituojamo subjekto administracinio organo nevykdomųjų narių ir (arba) priežiūros organo narių, ir (arba) iš audituojamo subjekto visuotinio akcininkų susirinkimo arba, jei įmonė akcininkų neturi, lygiaverčio organo paskirtų narių.

Bent vienas audito komiteto narys turi būti kompetentingas apskaitos ir (arba) audito klausimais.

Visi komiteto nariai bendrai turi turėti reikiamą kompetenciją tame sektoriuje, kuriame veikia audituojamas subjektas.

Dauguma audito komiteto narių turi būti nepriklausomi nuo audituojamo subjekto. Audito komiteto pirmininką skiria jo nariai arba audituojamo subjekto priežiūros organas ir jis yra nepriklausomas nuo audituojamo subjekto. Valstybės narės gali reikalauti, kad audito komiteto pirmininkas kiekvienais metais būtų renkamas audituojamo subjekto visuotinio akcininkų susirinkimo.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės gali nuspręsti, kad viešojo intereso įmonių, kurios atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB (*) 2 straipsnio 1 dalies f ir t punktuose nustatytus kriterijus, atveju nustatytas audito komiteto funkcijas gali vykdyti administracinis arba priežiūros organas, kaip visuma, su sąlyga, kad jei tokio organo pirmininkas yra vykdomasis narys, jis negali eiti pirmininko pareigų, kol toks organas atlieka audito komiteto funkcijas.

Kai audito komitetas sudaro audituojamo subjekto administracinio organo arba priežiūros organo dalį pagal 1 dalį, valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad atitinkamai administracinis organas arba priežiūros organas atliktų audito komiteto funkcijas vykdamas šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 537/2014 nustatytus įpareigojimus.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės gali nuspręsti atleisti nuo reikalavimo turėti audito komitetą šias viešojo intereso įmones:

- a) bet kurią viešojo intereso įmonę, kuri yra patronuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 2 straipsnio 10 punkte, jei ta įmonė grupės lygmeniu atitinka šio straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse bei Reglamento (ES) Nr. 537/2014 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 16 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus;
- b) bet kurią viešojo intereso įmonę, kuri yra KIPVPS, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB (**) 1 straipsnio 2 dalyje, arba alternatyvaus investavimo fondas (AIF), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES (***) 4 straipsnio 1 dalies a punkte;
- c) bet kurią viešojo intereso įmonę, kurios vienintelė veikla – būti turtu garantuotų vertybinių popierių, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 809/2004 (****) 2 straipsnio 5 punkte, emitentu;
- d) bet kurią kredito įstaigą, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte, kurios akcijomis neleidžiama prekiauti valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, ir kuri nuolat leidžia ar yra ne kartą išleidusi tik skolos vertybinius popierius, kuriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, jeigu bendra nominali visų tokių skolos vertybinių popierių vertė neviršija 100 000 000 EUR ir jeigu ji nėra paskelbusi prospekto pagal Direktyvą 2003/71/EB.

Viešojo intereso įmonės, nurodytos c punkte, visuomenei paaiškina priežastis, dėl kurių jos mano, kad turėti audito komitetą arba administraciniam ar priežiūros organui pavesti audito komiteto funkcijas joms nėra tikslinga.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės gali reikalauti, kad viešojo intereso įmonė neturėtų audito komiteto arba leisti tokiai įmonei jo neturėti, jei ji turi audito komiteto funkcijoms lygiavertes funkcijas vykdančią organą ar organus, įsteigtą (-us) ir veikiančią (-čius) pagal valstybėje narėje, kurioje įregistruota audituojama įmonė, galiojančias nuostatas. Tokiu atveju ta įmonė nurodo, koks organas vykdo tas funkcijas ir kaip jis yra sudarytas.

5. Kai visi audito komiteto nariai yra audituojamo subjekto administracinio ar priežiūros organo nariai, valstybės narė gali nustatyti, kad audito komitetui netaikomi 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatyti nepriklausomumo reikalavimai.

6. Nedarant poveikio administracinio, valdymo arba priežiūros organo narių arba kitų narių, kuriuos paskyrė audituojamo subjekto visuotinis akcininkų susirinkimas, atsakomybei, audito komitetas, *inter alia*:

- a) informuoja audituojamo subjekto administracinį ar priežiūros organą apie teisės aktų nustatyto audito rezultatus ir paaiškina, kaip teisės aktų nustatytas auditas prisidėjo prie finansinės atskaitomybės sąžiningumo ir koks buvo audito komiteto vaidmuo tame procese;
- b) stebi finansinės atskaitomybės procesą ir teikia rekomendacijas arba pasiūlymus jo sąžiningumui užtikrinti;
- c) stebi įmonės vidaus kokybės kontrolės ir rizikos valdymo sistemų ir, kai taikytina, vidaus audito, turinčių įtakos audituojamo subjekto finansinei atskaitomybei, veiksmingumą, nepažeisdamas jo nepriklausomumo;
- d) stebi metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisės aktų nustatyta audita, visų pirma jo rezultatus, atsižvelgdamas į kompetentingos institucijos nustatytus faktus ir padarytas išvadas pagal Reglamento (ES) Nr. 537/2014 26 straipsnio 6 dalį;
- e) peržiūri ir stebi teisės aktų nustatyta audita atliekančių auditorių ar audito įmonių nepriklausomumą pagal šios direktyvos 22, 22a, 22b, 24a ir 24b straipsnius bei Reglamento (ES) Nr. 537/2014 6 straipsnį, visų pirma ne audito paslaugų teikimo audituojamam subjektui pagal to reglamento 5 straipsnį tikslingumą;
- f) atsako už teisės aktų nustatyta audita atliekančio (-ių) auditoriaus (-ių) arba audito įmonės (-ių) atrankos procedūrą ir rekomenduoja, kurį (-iuos) teisės aktų nustatyta audita atliekantį (-čius) auditorių (-ius) arba audito įmonę (-es) paskirti pagal Reglamento (ES) Nr. 537/2014 16 straipsnį, išskyrus kai taikoma Reglamento (ES) Nr. 537/2014 16 straipsnio 8 dalis.

(*) 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

(**) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

(***) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

(****) 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 809/2004, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB nuostatas dėl prospektuose pateikiamos informacijos bei šių prospektų formato įtraukimo nuorodos būdu ir paskelbimo bei reklamos skleidimo (OL L 149, 2004 4 30, p. 1).“

33. 45 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 15, 16 ir 17 straipsniais, registruoja kiekvieną trečiosios šalies auditorių ir audito subjektą, kai tas trečiosios šalies auditorius ar audito subjektas teikia audito išvadas dėl įmonių, įsteigtų ne Sąjungoje, kurių perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti tos valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, metinių arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkama įmonė leidžia tik skolos vertybinius popierius, kuriems taikoma viena iš šių nuostatų:

- a) jais iki 2010 m. gruodžio 31 d. buvo leista prekiauti valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB (*) 2 straipsnio 1 dalies c punkte, ir jų vieneto nominalioji vertė jų išleidimo metu yra ne mažesnė kaip 50 000 EUR, arba, jeigu skolos vertybinių popierių vertė išreikšta kita valiuta, jų vieneto nominalioji vertė jų išleidimo metu prilygsta ne mažiau kaip 50 000 EUR;

b) jais nuo 2010 m. gruodžio 31 d. leidžiama prekiauti valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/109/EB 2 straipsnio 1 dalies c punkte, ir jų vieneto nominalioji vertė jų išleidimo metu yra ne mažesnė kaip 100 000 EUR, arba, jeigu skolos vertybinių popierių vertė išreikšta kita valiuta, jų vieneto nominalioji vertė jų išleidimo metu prilygsta ne mažiau kaip 100 000 EUR.

(*) 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).“;

b) 5 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas išbraukiamas;

ii) d punktas pakeičiamas taip:

„d) metinių finansinių ataskaitų ar konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditai, nurodyti 1 dalyje, yra atliekami laikantis tarptautinių audito standartų, kaip nurodyta 26 straipsnyje, bei reikalavimų, išdėstytų 22, 22b ir 25 straipsniuose, ar lygiaverčių standartų ir reikalavimų.“;

iii) e punktas pakeičiamas taip:

„e) ji savo interneto svetainėje skelbia metinį skaidrumo pranešimą, kuriame pateikiama Reglamento (ES) Nr. 537/2014 13 straipsnyje nurodyta informacija, arba laikosi lygiaverčių atskleidimo reikalavimų.“;

c) įterpiama ši dalis:

„5a. Valstybė narė gali įregistruoti trečiosios šalies auditorių tik tuo atveju, jei jis atitinka šio straipsnio 5 dalies c, d ir e punktuose nustatytus reikalavimus.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kad būtų užtikrintos vienodos šio straipsnio 5 dalies d punkto taikymo sąlygos, Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinimo aktais nuspręsti dėl jame nurodyto lygiavertiškumo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Kol Komisija tokio sprendimo nepriėmė, valstybės narės gali įvertinti šio straipsnio 5 dalies d punkte nurodytą lygiavertiškumą.“

Komisijai pagal 48a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti bendrojo lygiavertiškumo kriterijus, naudojamus vertinant, ar šio straipsnio 1 dalyje nurodyti finansinių ataskaitų auditai atliekami pagal tarptautinius audito standartus, kaip nurodyta 26 straipsnyje, ir laikantis 22, 24 ir 25 straipsniuose nustatytų reikalavimų. Tokius visoms trečiosioms šalims taikomus kriterijus valstybės narės naudoja nacionaliniu lygiu vertindamos lygiavertiškumą.“

34. 46 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas, Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinimo aktais nuspręsti dėl joje nurodyto lygiavertiškumo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Komisijai pripažinus šio straipsnio 1 dalyje nurodytą lygiavertiškumą, valstybės narės gali nuspręsti iš dalies arba visiškai pasikliauti tokiu lygiavertiškumu ir iš dalies ar visiškai pakeisti 45 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus arba jų nebetaikyti. Kol Komisija tokio sprendimo nepriėmė, valstybės narės gali įvertinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą lygiavertiškumą arba kliautis kitos valstybės narės įvertinimu. Jei Komisija nusprendžia, kad šio straipsnio 1 dalies lygiavertiškumo reikalavimo nesilaikoma, ji gali leisti atitinkamiems trečiosios šalies auditoriams ir trečiosios šalies audito subjektams toliau tęsti audito veiklą tam tikrą pereinamąjį laikotarpį, vadovaujantis atitinkamos valstybės narės reikalavimais.“

Komisijai pagal 48a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti bendruosius lygiavertiškumo kriterijus, grindžiamus reikalavimais, nustatytais 29, 30 ir 32 straipsniuose, ir naudojamus vertinant, ar trečiosios šalies viešosios priežiūros, kokybės užtikrinimo, tyrimo ir sankcijų sistemos yra lygiavertės Sąjungos sistemoms. Tokiais bendraisiais kriterijais vadovaujasi valstybės narės nacionaliniu lygiu vertindamos lygiavertiškumą tais atvejais, kai Komisija nėra priėmusi sprendimo dėl atitinkamos trečiosios šalies.“

35. 47 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įvardiniai žodžiai pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės gali leisti trečiosios šalies kompetentingoms institucijoms perduoti jų patvirtintų teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ar audito įmonių turimus audito darbo dokumentus arba kitus dokumentus, ir tikrinimo arba tyrimo ataskaitas, susijusias su atitinkamu auditu, jeigu:“;

ii) a punktas pakeičiamas taip:

„a) tie audito darbo dokumentai ar kiti dokumentai yra susiję su įmonių, kurios išleido vertybinius popierius toje trečiojoje šalyje, arba kurios priklauso grupei, sudarančiai teisės aktų nustatytas konsoliduotąsias finansines ataskaitas toje trečiojoje šalyje, auditu;“;

b) 2 dalyje įterpiamas šis punktas:

„ba) nebūtų pakenkta audituojamo subjekto komercinių interesų, įskaitant jo pramoninės ir intelektinės nuosavybės teises, apsaugai;“;

c) 2 dalies d punkto antra įtrauka pakeičiama taip:

„— valstybės narės, į kurią kreipiamasi, institucijos jau yra pradėjusios teismo procesą dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų atžvilgiu ar

— valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingos institucijos jau yra priėmusios galutinį sprendimą dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ar audito įmonių atžvilgiu.“;

d) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Siekiant palengvinti bendradarbiavimą, Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinimo aktais nuspręsti dėl šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto tinkamumo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 48 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų laikomasi Komisijos sprendimo.

Komisijai pagal 48a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų nustatyti bendrieji tinkamumo kriterijai, vadovaudamasi kuriais Komisija vertina, ar trečiųjų šalių kompetentingos institucijos gali būti pripažintos tinkamomis bendradarbiauti su valstybių narių kompetentingomis institucijomis keičiantis audito darbo dokumentais arba kitais teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių turimais dokumentais. Bendrieji tinkamumo kriterijai grindžiami 36 straipsnio reikalavimais arba iš esmės lygiavertėmis veiklos rezultatais, susijusiais su tiesioginiu keitimusi audito darbo dokumentais arba kitais teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių turimais dokumentais.“;

e) 5 dalis išbraukiama.

36. 48 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Komisijai padeda komitetas (toliau – Komitetas). Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

37. Įterpiamas šis straipsnis:

„48a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 26 straipsnio 3 dalyje, 45 straipsnio 6 dalyje, 46 straipsnio 2 dalyje ir 47 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. birželio 16 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 26 straipsnio 3 dalyje, 45 straipsnio 6 dalyje, 46 straipsnio 2 dalyje ir 47 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 26 straipsnio 3 dalį, 45 straipsnio 6 dalį, 46 straipsnio 2 dalį ir 47 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per keturis mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

38. 49 straipsnis išbraukiamas.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. birželio 17 d. priima ir paskelbia nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Valstybės narės tas nuostatas taiko nuo 2016 m. birželio 17 d.

2. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS
